

Sygn. akt: XU-286/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 stycznia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **A. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 17 kwietnia 2012r. znak: O.-07- (...)

w sprawie **A. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 17 kwietnia 2012r. znak: O.-07- (...) i przyznaje wnioskodawcy A. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 26 maja 2011r. za doznany 5 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 3.400,00 zł (trzy tysiące czterysta złotych).

Sygn. Akt X U 286/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. S. pismem, które wpłynęło do ZUS w dniu 18.05.2012 r. /prezentata ZUS k.2/, wniósł odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 17.04.2012 r., znak O.-07- (...), domagając się zmiany zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu podniósł, iż nie zgadza się ze stanowiskiem strony pozwanej, że doznany przez niego uraz nie był spowodowany przyczyną zewnętrzną. Wskazał, iż doznany przez niego uraz kolana był spowodowany nieprawidłowym nastąpieniem na szczebel drabiny podczas schodzenia z niej, co w konsekwencji spowodowało uszkodzenie kolana odczuwalne już przy pierwszej próbie ukłęknięcia, aby wykonywać dalsze czynności związane z pracą.

W ocenie wnioskodawcy zdarzenie z dnia 26.05.2011 r. miało charakter nagły, uraz nastąpił podczas zejścia z drabiny podczas wykonywania obowiązków pracowniczych. Był to zatem jego zdaniem wypadek przy pracy.

Strona pozwana – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie /k.5/ wniosła o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw do jego uwzględnienia, a także o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawcy kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu zarzuciła, iż za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Z przedłożonego protokołu wypadkowego sporządzonego przez pracowników pracodawcy wnioskodawcy nie wynika, aby zdarzenie z dnia 26.05.2011 r. spełniało wszystkie przesłanki do uznania tego zdarzenia za wypadek przy pracy zgodnie z przytoczoną definicją legalną wypadku przy pracy. Zespół powypadkowy stwierdził, że nie ustalono bezpośrednio przyczyny wypadku, a więc komisja wypadkowa nie stwierdziła również wystąpienia przyczyny zewnętrznej.

Wobec takiego stwierdzenia zawartego w protokole bezpodstawnie, zdaniem strony pozwanej, stwierdzono również, że wypadek przy pracy, do którego uznania wymagane jest stwierdzenie przyczyny zewnętrznej, mógł być zakwalifikowany jako wypadek przy pracy. Nadmienila, że w pouczeniu dla pracownika na końcu protokołu znajduje się informacja o trybie sprostowania protokołu wypadkowego, z którego wnioskodawca nie skorzystał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca w dniu 26.05.2011 r. pozostawał zatrudniony u pracodawcy (...) sp. z o.o. A.P. S. na stanowisku cieśla – zbrojarz.

Dowód: - protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy /akta ZUS/.

W tymże dniu (26.05.2011 r.) około godziny 11:30 wnioskodawca podczas schodzenia z drabiny postawił nierówno nogę na stopniu i poczuł ból w prawym kolanie. Następnie, kilka minut później podczas próby klęknięcia poczuł ostry ból w tym samym kolanie. Myślał, że to jest chwilowe, ale ból się nasilał i nie pozwalał mu na dalsze wykonywanie pracy. Udał się do szatni z nadzieją, że ból minie po jakimś czasie, ten jednak nie ustępował. Pojechał więc do domu, gdzie zastosował okłady i środki przeciwbólowe. Około godziny 14:30 tego samego dnia, gdy nic nie pomagało, a kolano bolało nadal i spuchło, wnioskodawca powziął decyzję o udaniu się na pogotowie. W tym celu zadzwonił po swojego znajomego z pracy B. Ż. (1), który odwiózł go do Szpitala (...) przy ul. (...) we W.. Po wykonaniu badań lekarz stwierdził u wnioskodawcy uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej i wykonał wnioskodawcy punkcję stawu kolanowego prawego oraz zaopatrzył go w tutor J.. Po 4 tygodniach utrzymywania kończyny w bezruchu wnioskodawca udał się na konsultacje do Centrum (...) we W. przy ul (...), gdzie skierowano go na artroskopię uszkodzonego stawu kolanowego. W dniu 11.07.2011 r. wnioskodawca zgłosił się do poradni szpitala przy ul. (...) we W., gdzie skierowano go na badanie rezonansem magnetycznym. Badanie odbyło się w dniu 22.07.2011 r. i wykazało całkowite zerwanie więzadeł, które były przemieszczone ku przodowi i położone w dole międzykłykciowym. Zabieg artroskopii odbył się w dniu 07.09.2011 r. i przebiegł bez powikłań. Wnioskodawcę wypisano ze szpitala w dniu 09.09.2011 r. Po dwóch tygodniach od zabiegu zdjęto mu szwy i skierowano na rehabilitację, którą przeszedł w przychodni (...) przy ul. (...) we W. (10 zabiegów rehabilitacyjnych).

Wnioskodawca zgłosił wypadek pracodawcy w dniu 05.10.2011 r.

Zespół powypadkowy ustalił, iż przedmiotowe zdarzenie było wypadkiem przy pracy, jednak w protokole powypadkowym napisał, że nie ustalił bezpośredniej przyczyny wypadku. W jego ocenie zdarzenie ma znamiona zdarzenia losowego. Zdaniem zespołu powypadkowego prawdopodobną przyczyną wypadku było postawienie przez wnioskodawcę stopy na nierównym podłożu, co spowodowane było warunkami jego pracy – teren budowy. W wyniku postawienia stopy na nierównym podłożu nastąpiło uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej w kolanie prawym. Wnioskodawca był w momencie wypadku trzeźwy, przestrzegał przepisów BHP, a jego zachowanie nie przejawiało żadnych oznak umyślnie nieprawidłowego działania.

Dowód: - protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy /akta ZUS/;

- zeznania świadka B. R. /k.22v./;

- zeznania świadka B. Ż. (2) /k.22v.-23/;

- przesłuchanie wnioskodawcy /k.23/

Decyzją z dnia 17.04.2012 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 26.05.2011 r.

Dowód: - decyzja ZUS O/W. z dnia 17.04.2012 r. /akta ZUS/.

U wnioskodawcy diagnozuje się stan po urazie kolana prawego z uszkodzeniem więzadła krzyżowego prawego i łąkotki przyśrodkowej leczonym artroskopowo.

W momencie przeprowadzania przez powołanych w sprawie biegłych badania stwierdzono prawidłową funkcję chodu i zachowanie funkcji kolana prawego z obecną jedynie niewielką niestabilnością przednią. Stan ten jest następstwem urazu z dnia 26.05.2011 r.

Wobec niewielkiego nasilenia objawów pourazowych oraz dobrej globalnej funkcji kolana prawego, uwzględniając długotrwałość leczenia, stwierdza się u wnioskodawcy uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%.

Dowód: - opinia biegłych sądowych specjalisty ortopedy lek. med. A. M. i specjalisty neurologa lek. med. T. W. z dnia 12.11.2012 r. /k.37-38/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy było zasadne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt ZUS, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków B. R. /k.22v./ i B. Ż. (2) /k.22v.-23/, albowiem ich zeznania były logiczne, czytelne i tworzyły z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie spójną całość.

Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych. Sąd podzielił w całości sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłych sądowych specjalisty ortopedy lek. med. A. M. i specjalisty neurologa lek. med. T. W. z dnia 12.11.2012 r. /k.37-38/, którą ocenił jako rzetelną i wyczerpującą, sporządzoną zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającą odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W ocenie Sądu opinia ta zawiera aktualną ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy. Z powyższych względów Sąd uznał opinię za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd dał także wiarę przesłuchanemu wnioskodawcy /k.23./, jako że jego wypowiedź była jasna, rzeczowa i korespondowała z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W myśl przepisu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009.167.1322 ze zm.), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Przepis art. 11 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, iż ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Nie ulega wątpliwości iż zdarzenie, któremu wnioskodawca uległ w dniu 26.05.2011 r. – to jest uraz prawego stawu kolanowego z uszkodzeniem więzadła krzyżowego prawego i łąkotki przyśrodkowej powstały podczas schodzenia z drabiny w ramach wykonywanych obowiązków pracowniczych – należy uznać za wypadek przy pracy. Oczywistym jest, iż krzywe stąpienie przy schodzeniu z drabiny jest przyczyną zewnętrzną, która w przypadku wnioskodawcy spowodowała uraz. Zdarzenie to było niewątpliwie nagle, trwało mniej niż kilka minut i nie było możliwe do przewidzenia. Nastąpiło ono nadto w związku z pracą i podczas wykonywania przez wnioskodawcę zwykłych czynności

pracowniczych, to jest w trakcie prac budowlanych przy których wnioskodawca, jako cieśla – zbrojarz, był zatrudniony. Podnoszony przez stronę pozwaną zarzut, iż nie można uznać przedmiotowej przyczyny wypadku przy pracy za spełniającą ustawowe kryteria, albowiem komisja powypadkowa w protokole powypadkowym zapisała, że przyczyny tej nie da się ustalić, jest chybiony. Trzeba mieć wszak na uwadze całą treść omawianego protokołu powypadkowego, bowiem mimo nietrafnego określenia „nie ustalono bezpośredniej przyczyny wypadku” zapisano tuż pod tym sformułowaniem także, że do wypadku doszło „w wyniku najprawdopodobniej postawienia stopy na nierównym podłożu” – przy schodzeniu przez wnioskodawcę z drabiny, co w kontekście pozostałych dowodów pozwala z całą pewnością ustalić, że taka właśnie była przyczyna ustalonego wypadku przy pracy.

W konsekwencji powyższych ustaleń i na podstawie powołanych przepisów, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 KPC, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 26.05.2011 r. za doznany 5% uszczerbek na zdrowie w kwocie 3 400 zł.